

PADOMES DIREKTĪVA 2005/71/EK**(2005. gada 12. oktobris)****par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu Komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai konsolidētu Eiropas pētniecības politiku un piešķirtu tai struktūru, Komisija 2000. gada janvārī uzskatīja par vajadzīgu izveidot Eiropas pētniecības telpu kā pamatu Kopienas turpmākai darbībai šajā jomā.
- (2) Atbalstot Eiropas pētniecības telpu, Lisabonas Eiropadome 2000. gada martā izvirzīja Kopienai mērķi līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē.
- (3) Ekonomikas globalizācija prasa augstāku pētnieku mobilitāti, kas ir atzīts Eiropas Kopienas Sestajā pamatprogrammā ⁽⁴⁾, ar kuru tā dara pieejamas savas programmas pētniekiem no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis.
- (4) Lai Kopiena sasniegtu Barselonas Eiropadomes 2002. gada martā izvirzīto mērķi, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, līdz 2010. gadam būs vajadzīgi 700 000 pētnieki. Šo mērķi jāsasniedz ar vairāku savstarpēji saistītu pasākumu palīdzību, piemēram, padarot zinātnieka profesiju pievilcīgāku jauniešiem, veicinot sieviešu iesaistīšanu zinātniskos pētījumos, paplašinot pētnieku apmācības iespējas un mobilitāti,

uzlabojot pētnieku karjeras izredzes Kopienā un atverot Kopienas trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus varētu uzņemt zinātniskās pētniecības nolūkos.

- (5) Šī direktīva iecerēta kā atbalsts šo mērķu sasniegšanai, veicinot trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu un mobilitāti zinātniskās pētniecības nolūkos, uzturēšanās laikposmiem, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai padarītu Kopienas pievilcīgāku pētniekiem no visas pasaules un uzlabotu Kopienas kā starptautiskā pētniecības centra stāvokli.
- (6) Šīs direktīvas īstenošanai nevajadzētu veicināt intelektuālā darbaspēka emigrāciju no jaunizveidotajām vai attīstības valstīm. Papildpasākumi, lai veicinātu pētnieku reintegrāciju savās izcelsmes valstīs, kā arī pētnieku pārvietošanos, būtu jāveic sadarbībā ar izcelsmes valstīm, lai izveidotu visaptverošu migrācijas politiku.
- (7) Lai sasniegtu Lisabonas procesa mērķus, nolūkā veikt zinātnisko pētniecību ir arī svarīgi atbalstīt to pētnieku mobilitāti Kopienā, kas ir ES pilsoņi, jo īpaši attiecībā uz pētniekiem, kas ir no tām dalībvalstīm, kuras pievienojās 2004. gadā.
- (8) Ņemot vērā pasaules ekonomikas izmaiņu izraisīto atvērtību un paredzamās prasības sasniegt noteikto mērķi, proti, zinātniskajos pētījumos ieguldīt 3 % no IKP, trešo valstu pētniekus, kuri potenciāli atbilstu šai direktīvai, vajadzētu plaši definēt saskaņā ar viņu kvalifikāciju un pētniecības projektu, ko viņi gatavojas īstenot.

⁽¹⁾ 2005. gada 12. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 120, 20.5.2005., 60. lpp.

⁽³⁾ OV C 71, 22.3.2005., 6. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1513/2002/EK (2002. gada 27. jūnijs) par sesto Eiropas Kopienas pamatprogrammu attiecībā uz pētniecības, tehnoloģijas attīstības un izstāžu pasākumiem, kas veicina Eiropas pētniecības telpas izveidi un jauninājumus (no 2002. līdz 2006. gadam) (OV L 232, 29.8.2002., 1. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 786/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 7. lpp.).

- (9) Tā kā centieni sasniegt minēto 3 % mērķi lielā mērā attiecas uz privāto sektoru, kam šajā nolūkā turpmākajos gados jāpieņem darbā vairāk pētnieku, pētniecības iestādes, kas potenciāli atbilst šai direktīvai, pieder gan valsts, gan privātajam sektoram.

- (10) Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina pēc iespējas izsmeltoša, regulāri atjaunināta informācija, kas ir publiski pieejama, jo īpaši ar interneta starpniecību, par pētniecības iestādēm, kuras apstiprinātas saskaņā ar šo direktīvu un ar kurām pētnieki var noslēgt uzņemšanas nolīgumu, kā arī par nosacījumiem un procedūram saistībā ar ieceļošanu un uzturēšanos to teritorijā, lai nodarbotos ar pētniecību, kā noteikts saskaņā ar šo direktīvu.
- (11) Ir lietderīgi atvieglināt pētnieku uzņemšanu, izstrādājot uzņemšanas procedūru, kas nav atkarīga no viņu juridiskajām attiecībām ar uzņēmēju pētniecības iestādi, kā arī turpmāk vairs nepieprasīt darba atļauju papildus uzturēšanās atļaujai. Līdzīgus noteikumus dalībvalstis varētu piemērot trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri pieprasa ieceļošanas atļauju, lai mācītu augstākajā mācību iestādē, atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem vai administratīvajai praksei, saistībā ar pētniecības projektu.
- (12) Tajā pašā laikā būtu jāsauglabā arī parastie uzņemšanas ceļi (piemēram, nodarbinātība un prakse), īpaši doktorantūras studentiem, kuri nodarbojas ar pētniecību studentu statusā, uz kuriem šī direktīva nebūtu jāattiecinā un uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā ⁽¹⁾.
- (13) Īpašā pētniekiem paredzētā procedūra balstīta uz sadarbību starp pētniecības iestādēm un imigrācijas iestādēm dalībvalstīs: pirmajām tā piešķir vadošo lomu uzņemšanas procedūrā, lai trešo valstu pētniekiem atvieglinātu un paātrinātu ieceļošanu un uzturēšanos Kopienā, vienlaikus saglabājot dalībvalstu prerogatīvas attiecībā uz imigrācijas kontroli.
- (14) Dalībvalstu iepriekš apstiprinātām pētniecības iestādēm būtu jānodrošina iespēja parakstīt uzņemšanas nolīgumus ar trešo valstu valstspiederīgajiem nolūkā īstenot pētniecības projektu. Dalībvalstis izdos uzturēšanās atļaujas, pamatojoties uz uzņemšanas nolīgumu, ja būs izpildīti nosacījumi saistībā ar ieceļošanu un uzturēšanos.
- (15) Lai padarītu Kopienas pievilcīgāku pētniekiem no trešām valstīm, viņiem to uzturēšanās laikā vairākās jomās būtu jānodrošina tādas pašas sociālās un ekonomiskās tiesības kā uzņēmējas dalībvalsts valstspiederīgajiem, kā arī iespēja mācīt augstākajās mācību iestādēs.
- (16) Šī direktīva ievieš ļoti svarīgu uzlabojumu sociālā nodrošinājuma jomā, jo nediskriminācijas princips tieši attiecināts arī uz tām personām, kuras ierodas dalībvalstī nepastarpināti no trešās valsts. Tomēr ar šo direktīvu nebūtu jāpiešķir lielākas tiesības nekā tās, ko paredz pastāvošie Kopienas tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā trešo valstu valstspiederīgajiem, kam ir saistība ar vairākām dalībvalstīm. Turklāt direktīvai nebūtu jāpiešķir tiesības saistībā ar situācijām, kuras atrodas ārpus Kopienas tiesību aktu jomas, piemēram, saistībā ar trešā valstī dzīvojošiem ģimenes locekļiem.
- (17) Ir svarīgi veicināt trešo valstu valstspiederīgo, kas uzņemti zinātnisko pētījumu veikšanai, mobilitāti, lai veidotu un nostiprinātu sakarus un tīklus starp partneriem un iedibinātu Eiropas Pētniecības telpas (EPT) lomu pasaules līmenī. Pētniekiem būtu jānodrošina izmantot mobilitāti saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Nosacījumi mobilitātes īstenošanai saskaņā ar šo direktīvu nebūtu jāietekmē noteikumus, kuri pašlaik reglamentē ceļošanas dokumentu derīguma atzīšanu.
- (18) Īpaša uzmanība būtu jāpievērš pētnieku ģimenes locekļu kopības veicināšanai un atbalstam saskaņā ar Padomes 2005. gada 12. oktobra lēmumu nolūkā atvieglināt trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu, lai veiktu zinātniskos pētījumus Eiropas Kopienā ⁽²⁾.
- (19) Lai saglabātu ģimenes kopību un veicinātu mobilitāti, ģimenes locekļiem būtu jānodrošina iespēja pievienoties pētniekam citā dalībvalstī saskaņā ar nosacījumiem, ko nosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, tostarp pienākumi, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.
- (20) Uzturēšanās atļauju turētājiem principā būtu jāatļauj iesniegt pieteikumu uzņemšanai, paliekot attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
- (21) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām ņemt samaksu no pieteikumu iesniedzējiem par uzturēšanās atļauju pieteikumu apstrādi.

⁽¹⁾ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 26 lappusi.

- (22) Šī direktīva nekādi neietekmē Padomes Regulas (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem⁽¹⁾, piemērošanu.
- (23) Piedāvātās rīcības mērķus, proti, īpašas uzņemšanas procedūras ieviešanu un trešo valstu valstspiederīgajiem piemērojamu iecelšanas un uzturēšanās nosacījumu pieņemšanu, ar uzturēšanās laiku dalībvalstīs, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai īstenotu pētniecības projektu saskaņā ar uzņemšanas nolīgumu ar pētniecības iestādi, dalībvalstis, darbojoties atsevišķi, nevar īstenot pietiekamā apjomā, īpaši attiecībā uz mobilitātes nodrošināšanu starp dalībvalstīm, tādēļ tas labāk sasniedzams Kopienas līmenī. Kopiena tādēļ var veikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā paredzēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā tas noteikts šajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāīsteno šīs direktīvas noteikumi bez diskriminācijas dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpašību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai citu uzskatu, piederības nacionālai minoritātei, spēju, izcelšanās, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.
- (25) Šī direktīva ievēro pamattiesības un respektē principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (26) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu sakaru starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (27) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija ar 2004. gada 1. jūlija vēstuli ir paziņojusi par savu vēlēšanos piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (28) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas

līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīva nav tai saistoša un nav jāpiemēro.

- (29) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva nav tai saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šajā direktīvā izklāstīti nosacījumi trešo valstu pētnieku uzņemšanai dalībvalstīs uz laikposmu, kas pārsniedz trīs mēnešus, lai īstenotu pētniecības projektu saskaņā ar uzņemšanas nolīgumiem ar pētniecības iestādēm.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē;
- b) "pētniecība" ir sistemātisks radošs darbs, lai vairotu zināšanas, tostarp zināšanas par cilvēku, kultūru un sabiedrību, un šo zināšanu izmantošana jaunu pielietojumu izstrādē;
- c) "pētniecības iestāde" ir jebkura sabiedriska vai privāta struktūra, kura nodarbojas ar pētniecību un kuru kāda no dalībvalstīm apstiprinājusi šīs direktīvas nolūkā saskaņā ar tās tiesību aktiem vai administratīvo praksi;
- d) "pētnieks" ir trešās valsts valstspiederīgais ar atbilstīgu augstākās izglītības kvalifikāciju, kas ļauj piedalīties doktorantūras programmās un kurus pētniecības iestāde izvēlas pētniecības projekta īstenošanai, kam parasti nepieciešama iepriekš minētā kvalifikācija;

⁽¹⁾ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

- e) "uzturēšanās atļauja" ir jebkāda dalībvalsts iestāžu izsniegta atļauja, kurā minēts termins "pētnieks" un kura ļauj trešās valsts valstspiederīgajam legāli uzturēties tās teritorijā saskaņā ar 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu Regulā (EK) Nr. 1030/2002.

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iesniedz pieteikumus uzturēšanās atļaujas dalībvalstī saņemšanai, lai īstenotu pētniecības projektu.
2. Šī direktīva neattiecas uz:
 - a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas dalībvalstī kā pretendenti uz starptautisku aizsardzību vai saskaņā ar pagaidu aizsardzības sistēmām;
 - b) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iesniedz pieteikumus uzturēšanās atļaujas dalībvalstī saņemšanai kā studenti Direktīvas 2004/114/EK izpratnē, lai veiktu pētniecību doktora grāda iegūšanai;
 - c) trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru izraidīšana atlikta faktiskā vai juridiskā pamatojuma dēļ;
 - d) pētniekiem, kurus kāda pētniecības iestāde norīkojusi uz citu pētniecības iestādi citā dalībvalstī.

4. pants

Izdevīgāki nosacījumi

1. Šī direktīva neskar šādus labvēlīgākus noteikumus:
 - a) divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses;
 - b) divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm..

2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības pieņemt vai paturēt labvēlīgākus nosacījumus personām, uz kurām tā attiecas.

II NODAĻA

PĒTNIECĪBAS IESTĀDES

5. pants

Apstiprināšana

1. Jebkura pētniecības iestāde, kura vēlas uzņemt pētnieku saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto uzņemšanas procedūru, vispirms ir šajā nolūkā apstiprināta attiecīgajā dalībvalstī.

2. Pētniecības iestādes apstiprina saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktos vai administratīvajā praksē paredzētajām procedūrām. Pieteikumus apstiprināšanai gan sabiedriskās, gan privātās iestādes iesniedz saskaņā ar šīm procedūrām un pamato ar to likumā paredzētajiem uzdevumiem vai korporatīvajiem mērķiem, kā arī pierādījumiem, ka tās nodarbojas ar pētniecību.

Pētniecības iestādei izsniegtais apstiprinājums ir vismaz uz piecu gadu laikposmu. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var izsniegt apstiprinājumu uz īsāku laikposmu.

3. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pieprasīt rakstisku apņemšanos no pētniecības iestādes, ka gadījumos, ja pētnieks attiecīgās dalībvalsts teritorijā turpina uzturēties nelegāli, iepriekš minētā iestāde ir atbildīga par ar viņa uzturēšanos un atgriešanos saistīto no valsts līdzekļiem veikto izdevumu atmaksu. Pētniecības iestādes finansiālā atbildība beidzas vēlākais 6 mēnešus pēc uzņemšanas līguma beigām.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka apstiprinātā iestāde divu mēnešu laikā pēc uzņemšanas līguma beigām kompetentām, īpaši šajā nolūkā dalībvalstu izraudzītām iestādēm sniedz apstiprinājumu, ka darbs paveikts saistībā ar katru no pētniecības projektiem, par kuriem saskaņā ar 6. pantu parakstīts uzņemšanas līgums.

5. Kompetentās iestādes katrā dalībvalstī publicē un regulāri atjaunina to pētniecības iestāžu sarakstus, kuras apstiprinātas šīs direktīvas nolūkā.

6. Dalībvalsts līdztekus citiem pasākumiem drīkst atteikties atjaunot pētniecības iestādes apstiprinājumu, kā arī izlemt to anulēt, ja pētniecības iestāde vairs neatbilst 2., 3. un 4. punktā minētajiem nosacījumiem vai ja apstiprinājums iegūts krāpnieciskā ceļā, vai ja pētniecības iestāde, parakstot uzņemšanas līgumu ar trešās valsts valstspiederīgo, darījusi to krāpnieciskos nolūkos vai rīkojusies nolaidīgi. Gadījumā, ja apstiprinājumu atsaka vai anulē, attiecīgajai iestādei var aizliegt iesniegt pieteikumu atjaunot apstiprinājumu uz laikposmu līdz pieciem gadiem no lēmuma par anulēšanu vai atteikumu publicēšanas dienas.

7. Dalībvalstis savos tiesību aktos var noteikt, kā apstiprinājuma anulēšana vai atteikums atjaunot apstiprinājumu ietekmē esošos saskaņā ar 6. pantu noslēgtos uzņemšanas līgumus, kā arī attiecīgo pētnieku uzturēšanās atļaujas.

6. pants

Uzņemšanas līgums

1. Pētniecības iestāde, kura vēlas uzņemt pētnieku, paraksta ar viņu uzņemšanas līgumu, kurā pētnieks apņemas īstenot pētniecības projektu, savukārt iestāde apņemas šajā nolūkā uzņemt pētnieku, neskarot 7. pantu.

2. Pētniecības iestādes drīkst parakstīt uzņemšanas līgumus tikai tad, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pētniecības projektu akceptējušas iestādes attiecīgi pilnvarotās personas, iepriekš pārbaudot:
 - i) pētījuma mērķi un ilgumu, kā arī pētījuma veikšanai nepieciešamo finanšu resursu pieejamību;
 - ii) pētnieka kvalifikāciju, ņemot vērā pētījuma mērķus, ko apliecina viņa kvalifikācijas dokumenta apliecināta kopija saskaņā ar 2. panta d) punktu;
- b) uzturēšanās laikā pētniekam ir pietiekami ikmēneša resursi, lai viņš varētu segt savus izdevumus un atpakaļceļa izmaksas saskaņā ar šajā nolūkā dalībvalsts publicēto minimālo summu, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu;
- c) uzturēšanās laikā pētniekam ir apdrošināšana slimības gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, ko parasti attiecīgās dalībvalsts sedz valstspiederīgajiem;
- d) uzņemšanas līgumā precīzi norādītas pētnieku juridiskās attiecības un darba apstākļi.

3. Pēc tam, kad parakstīts uzņemšanas līgums, pētniecības iestādei saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pieprasīt, lai šī pētniecības iestāde izsniegtu pētniekam individuālu deklarāciju, ka tā uzņemas finansiālu atbildību par izmaksām 5. panta 3. punkta izpratnē.

4. Uzņemšanas līgums automātiski zaudē spēku, ja pētnieku neielaiž vai ja juridiskās attiecības starp pētnieku un pētniecības iestādi tiek pārtrauktas.

5. Pētniecības iestādes savlaicīgi ziņo dalībvalstu šim nolūkam izraudzītajai iestādei par jebkuru gadījumu, kas var aizkavēt uzņemšanas līguma īstenošanu.

III NODAĻA

PĒTNIEKU UZŅEMŠANA

7. pants

Nosacījumi uzņemšanai

1. Trešās valsts valstspiederīgais, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu šajā direktīvā minētajos nolūkos:

- a) uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var pieprasīt, lai ceļošanas dokumenta derīguma termiņš atbilstu vismaz uzturēšanās atļaujas laikam;
- b) uzrāda ar pētniecības iestādi parakstītu uzņemšanas līgumu saskaņā ar 6. panta 2. punktu un,
- c) vajadzības gadījumā uzrāda pētniecības iestādes saskaņā ar 6. panta 3. punktu izsniegtu deklarāciju par finansiālu atbildību, un
- d) nav uzskatāms par tādu, kas apdraud sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai sabiedrības veselības aizsardzību.

Dalībvalstis pārbauda, vai visi a), b), c) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti.

2. Dalībvalstis var arī pārbaudīt nosacījumus, saskaņā ar kuriem uzņemšanas līgums sastādīts un noslēgts.

3. Kad 1. un 2. punktā minētās pārbaudes sekmīgi pabeigtas, pētniekus uzņem dalībvalstu teritorijā, lai izpildītu uzņemšanas līgumu.

8. pants

Uzturēšanās atļaujas ilgums

Dalībvalstis izsniedz uzturēšanās atļauju vismaz uz vienu gadu ilgu laikposmu un pagarina to, ja 6. un 7. pantā minētie nosacījumi joprojām ir izpildīti. Ja pētniecības projekts paredzēts uz īsāku laikposmu nekā viens gads, uzturēšanās atļauju izsniedz uz projekta laiku.

9. pants

Ģimenes locekļi

1. Ja dalībvalsts nolemj piešķirt uzturēšanās atļauju pētnieka ģimenes locekļiem, viņu uzturēšanās atļauju derīguma termiņš ir tāds pats kā pētniekam piešķirtais, ciktāl to atļauj viņu ceļošanas dokumentu derīguma termiņš. Atbilstīgi pamatotos gadījumos pētnieka ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas derīguma termiņu var samazināt.

2. Uzturēšanās atļaujas izsniegšana dalībvalstī uzņemta pētnieka ģimenes locekļiem nav atkarīga no prasības par pētnieka minimālo uzturēšanās laiku.

10. pants

Uzturēšanās atļaujas anulēšana vai neatjaunošana

1. Dalībvalstis var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju, kas izdota uz šīs direktīvas pamata, ja tā ir iegūta krāpnieciski vai ja ir aizdomas, ka turētājs nav atbildis vai vairs neatbilst ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, kas izklāstīti 6. vai 7. pantā, vai ja viņš uzturas valstī citu iemeslu dēļ, nevis to, kam izsniegta uzturēšanās atļauja.

2. Dalībvalsts var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības vai sabiedrības veselības aizsardzības iemeslu dēļ.

IV NODAĻA

PĒTNIEKA TIESĪBAS

11. pants

Mācīšana

1. Pētnieki, kuri uzņemti saskaņā ar šo direktīvu, drīkst mācīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis var noteikt maksimālo stundu vai dienu skaitu mācīšanas darbībām.

12. pants

Vienlīdzīga attieksme

Uzturēšanās atļauju turētājiem ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi ar valstspiederīgajiem attiecībā uz:

- a) diplomu, sertifikātu un citu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar attiecīgajām valsts procedūrām;
- b) darba apstākļiem, to skaitā atalgojumu un atlaišanu;
- c) sociālā nodrošinājuma jomām, kuras definētas Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā⁽¹⁾. Attiecīgi piemēro īpašos noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), pielikumā, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽²⁾;
- d) nodokļu priekšrocībām;
- e) pieeju precēm un pakalpojumiem un preču un pakalpojumu piegādei, kas pieejami sabiedrībai.

13. pants

Pārvietošanās starp dalībvalstīm

1. Trešo valstu valstspiederīgajam, kurš atbilstīgi šai direktīvai uzņemts kā pētnieks, atļauts daļu savu pētījumu veikt citā dalībvalstī saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā pantā.

⁽¹⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

2. Ja pētnieks uzturas citā dalībvalstī laikposmā līdz trim mēnešiem, pētījumu var veikt, pamatojoties uz pirmajā dalībvalstī noslēgto uzņemšanas līgumu, ar noteikumu, ka šajā citā dalībvalstī viņam ir pietiekami līdzekļi un viņš netiek uzskatīts par personu, kura apdraud sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību vai sabiedrības veselības aizsardzību.

3. Ja pētnieks uzturas citā dalībvalstī ilgāk par 3 mēnešiem, dalībvalstis var pieprasīt jaunu uzņemšanas līgumu, lai veiktu pētījumu attiecīgajā dalībvalstī. Visos gadījumos izpilda 6. un 7. pantā paredzētos nosacījumus attiecībā uz attiecīgo dalībvalsti.

4. Ja attiecīgajos tiesību aktos paredzētas prasības pēc vīzas vai uzturēšanās atļaujas, lai pārvietotos, šādu vīzu vai atļauju izsniedz savlaicīgi laikposmā, kas neliek kavēt attiecīgo pētījumu, vienlaikus atvēlot kompetentajām iestādēm pietiekamu laiku, lai apstrādātu pieteikumus.

5. Dalībvalstis nepieprasa, lai pētnieks atstāj to teritoriju nolūkā iesniegt pieteikumu vīzai vai uzturēšanās atļaujai.

V NODAĻA

PROCEDŪRA UN PĀRSKATĀMĪBA

14. pants

Uzņemšanas pieteikumi

1. Dalībvalstis nosaka, vai uzturēšanās atļauju pieteikumus jāiesniedz pētniekam vai attiecīgajai pētniecības iestādei.

2. Pieteikumu izskata un izvērtē, kamēr attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais uzturas ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā viņš vēlas tikt uzņemts.

3. Dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem var pieņemt pieteikumu, kuru trešās valsts valstspiederīgais iesniedzis, jau atrazdamies tās teritorijā.

4. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina trešās valsts valstspiederīgajam, kurš iesniedzis pieteikumu un atbilst 6. un 7. panta nosacījumiem, visas iespējas iegūt pieprasītās vīzas.

15. pants

Procedūras drošības pasākumi

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes lēmumu par pilnīgu pieteikumu pieņem cik ātri vien iespējams un vajadzības gadījumā piemēro paātrinātas procedūras.

2. Ja informācija, kas ir sniegta, lai pamatotu pieteikumu, nav pietiekama, pieteikuma izskatīšanu var pārtraukt, un kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par jebkuru papildu informāciju, kas tām vajadzīga.

3. Par jebkuru lēmumu noraidīt uzturēšanās atļaujas pieteikumu paziņo attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam saskaņā ar paziņošanas kārtību atbilstīgi attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Paziņojumā norāda pieejamo prasību procedūru un termiņu apstrīdēšanai.

4. Ja pieteikums ir noraidīts vai ja saskaņā ar šo direktīvu izsniegtā uzturēšanās atļauja ir anulēta, attiecīgajai personai ir tiesības šo lēmumu apstrīdēt attiecīgās dalībvalsts iestādēs.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Ziņojumi

Regulāri un pirmo reizi ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un ierosina jebkādas grozījumus, kas ir nepieciešami.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2007. gada 12. oktobrim.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos valsts tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Pārejas noteikums

Atkāpjoties no III nodaļā izklāstītajiem noteikumiem, pēc 17. panta 1. punktā minētā datuma dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu atļaujas nav jāizdod uzturēšanās atļaujas formā laikposmam, kas nepārsniedz divus gadus.

19. pants

Kopēja ceļojumu telpa

Nekas šajā direktīvā neietekmē Īrijas tiesības saglabāt kopējas ceļojumu telpas pasākumus, kas minēti Protokolā par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 14. panta dažu aspektu piemērošanu Apvienotajai Karalistei un Īrijai, kurš ar Amsterdama līgumu ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

20. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Luksemburgā, 2005. gada 12. oktobrī.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. CLARKE*